

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.954 van 19 oktober 1999
in de zaak A. 81.661/X-8610.**

In zake : Daniël VERCAMER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DEKEYZER,
kantoor houdende te 8210 ZEDELGEM-VELDEGEM,
Torhoutsesteenweg 266

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël VERCAMER op 21 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 oktober 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij de beslissing van 5 maart 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende toekenning van een bouwvergunning voor het aanleggen van een verharding voor het stapelen van autowrakken en het plaatsen van vier containers voor de opslag van schroot (max. 50 ton) op een perceel aan de Pastoor Bontestraat 80 te Eeklo, kadastraal bekend sectie A, nr. 527/b en 528/b, wordt vernietigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VANDIERENDONCK die, loco Advocaat H. DEKEYZER verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekende partij doet gelden wat volgt :

"Immers, de bouwaanvraag is noodzakelijk verbonden met de verdere leefbaarheid van zijn bedrijf;

De bedrijvigheid van verzoeker is zijn enige bedrijvigheid, en de inkomsten hieruit zijn aldus zijn hoofdinkomsten (cf. stukken IV/4 t.e.m. IV/8 en IV/11);

De weigering van de bouwvergunning betekent dat verzoeker zijn bedrijf niet verder zal kunnen uitbaten, en ontegensprekelijk zal afstevenen op stopzetting van de exploitatie of zelfs faillissement;

Te meer door de overheid thans een herstelmaatregel wordt gevorderd, namelijk het verwijderen van de autowrakken en van het schroot (stukken IV/9-IV/10), en dat verzoeker zich nergens anders kan vestigen, noch op de industrieterreinen (vermits hij geen werknemers in dienst heeft), noch op de ambachtelijke zone te Eeklo (vermits dit in het centrum gelegen is);

Een schadevergoeding na annulatie zal aldus niet doeltreffend zijn tot herstel van de door verzoeker geleden schade;

Zelfs het stilleggen van een klein bedrijf zoals dit van verzoeker, betekent een ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat een eventueel arrest tot nietigverklaring en de toekenning van een schadevergoeding niet voldoende zal kunnen herstellen of zullen herstellen op een ogenblik waarop de onderneming zo diep in de schulden zit dat dit herstel ondoeltreffend zal zijn (R.v.St., nr. 46.542, 18 maart 1994);

Ook de stopzetting van de exploitatie van een inrichting dient als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel te worden aangemerkt (R.v.St., nr. 43.555, 30 juni 1993)";

Overwegende dat overeenkomstig artikel 44, § 1, 5°, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 42, § 1, 5°, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, niemand zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning een opslagruimte voor gebruikte voertuigen of voor schroot mag aanleggen; dat verzoeker op het adres waarvoor de geweigerde bouwaanvraag geldt, al sinds 1979 een kleinhandel uitbaat in onder meer oud ijzer en schroot, waarbij, volgens het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo, "honderden wagens werden opgeslagen"; dat verzoeker maar op 25 augustus 1997 een bouwaanvraag ter zake heeft ingediend; dat in dit licht het "niet verder" kunnen uitbaten van zijn bedrijf en de herstelmaatregel die de gemachtigde ambtenaar vordert in wezen teruggaan op het risico dat verzoeker heeft

genomen door zijn bedrijf te starten en de voertuigen en het schroot op te slaan zonder over de voorgeschreven voorafgaande vergunning te beschikken; dat aldus bekeken verzoeker het nadeel aan zichzelf te wijten heeft;

Overwegende bovendien dat, volgens de verklaringen van verzoeker aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, de aangevraagde verharding van het terrein moet worden uitgevoerd "om te kunnen voldoen aan zijn bijzondere milieu-vergunningsvoorwaarden, zie milieu-vergunning in bijlage"; dat in die bijzondere voorwaarden alleen sprake is van "de verharding waarop wagens worden gedemonteerd"; dat de bedoelde verharding een betonplaat van 26 m op 5,5 m, met een dikte van 12 cm betreft, voorzien rechts naast de woning van verzoeker; dat verzoeker naast die verharding echter ook nog een andere, van 20 cm dikte, heeft aangevraagd, achter zijn woning en over een oppervlakte van 700 m², waardoor het terrein zo goed als helemaal wordt verhard; dat hij daarvoor tekst noch uitleg geeft; dat de bouwvergunning juist lijkt geweigerd te zijn omdat "door het quasi geheel verharden van het terrein (het) landelijk karakter van de omgeving niet wordt geëerbiedigd"; dat ook vanuit dit gezichtspunt het nadeel aan het eigen optreden van verzoeker lijkt te moeten worden toegeschreven;

Overwegende dat het aangevoerde nadeel niet kan worden aangenomen; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien oktober 1900 negenennegentig, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. LUST.